

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
daf@dafyomi.co.il • 6515004 טל/פקס

נזיר דף מג.

נזיר או כהן האם חייבים על טומאת מת במגויד¹ וגוסס?

אליבא דרבי דיליף - "במותם" עד שימות	אליבא דת"ק דיליף - "להחלו" עד שיהיה חלל	
פטור עליו	פטור עליו	לר' יוחנן - משמעות דורשין
פטור עליו ³	מוזהר עליו ²	לריש לקיש - גוסס איכא ביניהו

נזיר דף מג:

האם כהן יכול להטמא לאביו המת, כשאין גוף אביו שלם, שנקטע ראשו או אחד מאבריו?

כשמת אביו בדרך והוי כמת מצוה	כשמת אביו על מטתו	
נטמא	אינו נטמא	לרב חסדא אמר רב
נטמא	נטמא	לברייטא אליבא דר' יהודה ⁴

האם כהן יכול להטמא באופנים דלהלן?

קבר את אביו ונשאר אבר אחד (אפי' כשעורה) שלא קבר	לאבר מן החי (או מהמת ⁵) של אחותו או אפי' של אביו	
נטמא לו ⁶	אינו נטמא	לר' יהודה ולר' אליעזר ב"י
אינו נטמא	אינו נטמא	לחכמים

¹ שנחתך ונפצע ע"י מכות חרב באופן שודאי ימות.

² דכיון דרוב גוססים למיתה הרי שהוא בכלל חלל. ומבארת הגמ' בהמשך שאין הכוונה שהוא נטמא ממנו, דודאי אין טומאה אלא לאדם מת ממש ולא למגויד וגוסס, אלא הכוונה שהכהן מחלל את קדושתו אם נוגע בו.

³ דבעינן דוקא עד שימות ממש, ולכן גם על גוסס או מגויד אף שעתיד למות פטור דעדיין לא מת.

⁴ והלימוד הוא בכ"ש, דאם נטמא לאבר אחד של אביו (שנשאר מלקוברו, וכדלהלן) ק"ו שיטמא לכל גוף אביו היכא שחסר ממנו רק אבר אחד.

⁵ הגירסא בברייטא "אבר מן החי" אכן אין חילוק בין אבר מן החי או מן המת, ואסור לכהן להטמא לאבר אחד בין אם אביו חי ובין אם מת, אלא שנקטה הברייטא את דבריה באבר מן החי - משום שבו בכל ענין אסור להטמא, משא"כ באבר מן המת יש אופן שכן מותר לו להטמא, וכגון שאחר שקבר את אביו ונטמא לו, גילה שאבר אחד לא קבר עדיין אז מותר וכדלהלן.

⁶ דכיון שכבר נטמא בשבילו, מותר לו לחזור ולהטמא בשביל אבר אחד.